

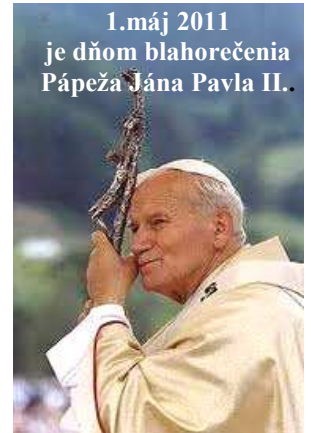

Máj – mesiac Panny Márie

Mesiac máj je v Cirkvi oddávna mesiacom Panny Márie. Aj keď je zvlášť zasvätený Panne Márii, neznamená to, že by sme ju mali v iných mesiacoch roka zanedbávať. Naopak, májové pobožnosti nás majú povzbudiť a obnoviť v horlivosti v tejto úcte počas celého roka. **Loreto** – pôvodne vrch v neobývanom kraji Talianska (kraj Picénum, 24 km od Ancony). Rástol na ňom divý vavrín, vytvárajúci vavrínový háj. Vavrín je po latinsky „laurea“. Vrch s vavrínovým hájom bol majetkom panej, nazývanej Laureta. Aj z jej mena, napokon s tým istým základom ako „lauretum“, mohol vzniknúť názov mesta. Z latinského „Lauretum-Laureta“ je ľudové Loreto, najprv názov hája, neskôr mesta. Už okolo r. 1100 bol v Lorete mariánsky chrám, ktorý sa stal vyhľadávaným pútnickým miestom. V r. 1204 preniesli do Loreta z Trsatu v Dalmácii zázračný mariánsky obraz, portrét Božej Matky, a nazaretský domček. To, čo Loreto predstavuje nábožensky, je fakt viery vo Vtelenie Božieho Slova a v Božie materstvo Panny Márie. A tento fakt sa ani priamo, ani nepriamo neviaže na nijakú stavebnú pamiatku, aj keby bola dokázateľne autentická. Nie je podmienený nijakou relikviou ani nie je od nej závislý, aby stál alebo padol podľa toho, či relikvia je, alebo nie je autentická. Pravosť relikvie je otázka histórie a archeológie, nie viery. Dnes kaplnka stojí uprostred veľkej baziliky, s výstavbou ktorej sa začalo v roku 1476. Mramorové obloženie okolo Svätého domu nahradilo jednoduché tehlové steny, vymurované ľuďmi z obce Recanati (zač. 14. st.). Čierna socha Panny Márie bola vyrezaná z libanonského dreva, pochádzajúceho z Vatikánskych záhrad. Nahradila tak pôvodnú sochu zničenú pri požiari v r. 1921. Čierna Madona je zaodetá do nádherného rúcha, matka aj dieťa majú na hlave koruny. Vo výklenkoch baziliky sú kaplnky jednotlivých národov s prekrásnymi freskami. Slovanská kaplnka predstavuje maľby Biagio Biagettiho, zobrazujúce výjavy zo života sv. Cyrila a Metoda, apoštolov slovanských národov. V roku 1554 prišli do Loreta jezuiti, ktorí horlivo šíрили úctu k Svätému domu a už skôr jestvujúce loretánske litánie. Vďaka nim vznikli

v mnohých krajinách napodobneniny loretánskej kaplnky (Loreta) s vlastnými púťami. V priebehu storočí sa Loreto stalo obľúbeným cieľom pútnikov. Známymi pútnikmi boli napr. básnik Torquato Tasso, filozof René Descartes a pápež Pius IX., ktorý tu putoval z vďačnosti, že bol vyliečený z epilepsie a mohol prijať kňazské svätenie. Pápež Ján XXIII. putoval do Loreta 4. októbra 1962. Na púť do Loreta prišiel 8. septembra 1979 aj pápež Ján Pavol II. Svätá Rodina z Nazareta je vzorom a strážcom všetkých kresťanských rodín. Preto vyzývajú Panu z Loreta ako patrónku svojich rodín a domovov. Loreto sa v priebehu stáročí stalo obľúbeným pútnickým miestom, ktoré navštevujú milióny pútnikov z celého sveta. Svätý dom ako významná relikvia je pre pútnika príležitosťou i poznaním meditovať o jej hlbokých biblicko-teologických posolstvách, zameraných na tajomstvo vtelenia a zvestovania spásy ľudstva. Využime teda čo najlepšie tento mesiac Panny Márie a načerpajme do svojich srdc novú posilu pre hlbší duchovný život prostredníctvom tej, ktorú nám dobrý Boh dal za matku a sprostredkovateľku mnohých milostí. Máj je najkrajší mesiac v roku, s tým každý z vás bezpochyby súhlasí. Často konštatujeme, že prežívame veľmi búrlivé obdobie najrôznejších premien v ľudskej spoločnosti a preto neraz i upadáme do pokošenia beznádeje a rezignácie, vidíme nezaujím rodičov starať sa o náboženskú výchovu svojich detí, deti vyrastajúce bez Boha, preto o to viac potrebujeme vytvárať mocné spoločenstvo živej viery a lásky. Lebo len v ňom budú všetky naše modlitby a obety umocnené príhovorom našej nebeskej Matky, ktorá je aj v súčasnosti aktívne prítomná uprostred modliacej sa Cirkvi. A pretože sme v našej farnosti spevaví, chcem vás pozvať a povzbudiť, aby sme tento náš dar spoločne dali našej nebeskej Matke a každý deň zaspievali litánie, ktoré sa budeme, ako vždy, modlievať pred svätou omšou. A napokon mi určite aj dáte za pravdu, že sa nás zide, žiaľ, veľmi málo. A preto ešte raz vás všetkých pozývam a aj vyzývam, kto môžete, prídte podporiť svojou účasťou a modlitbou tak skúšanú Cirkev.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R: Oslavujme Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

- 1 Teraz nech hovorí Izrael, že Pán je dobrý, že jeho milosrdenstvo trvá naveky.
 - 2 Teraz nech hovorí dom Áronov: * jeho milosrdenstvo trvá naveky.
 - 3 Teraz nech hovoria všetci bohobojní: * jeho milosrdenstvo trvá naveky.
- R.**
- 4 Prudko dorážali na mňa, aby som sa zrútil, * no Pán mi pomohol.
 - 5 Moja sila a chvála je Pán, * on sa mi stal záchrancom.
 - 6 Hlas plesania nad záchranou znie v stánkoch spravodlivých.
- R.**
- 7 Kameň, čo stavitelia zavrhli, stal sa kameňom uholným.
 - 8 To sa stalo na pokyn Pána; * vec v našich očiach obdivuhodná.
 - 9 Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho.
- R.**

Čie dvojča je Tomáš?

Postava apoštola Tomáša nás neprestáva fascinovať. Veľmi rýchlo sme ho označili za „neveriaceho“, no Jánovo evanjelium mu dáva inú charakteristiku. Nazýva ho Didymus – Dvojča.

Prvý raz počujeme o Tomášovi vtedy, keď sa Ježiš rozhodne ísť znova do Judey, aby vzkriesil Lazára. Učeníci protestujú, pripomínajú Ježišovi, že len nedávno ho tam chceli ukameňovať, a tak sa im zdá až príliš riskantné znova vystavovať život nebezpečenstvu smrti. Evanjelista Ján však krátko predtým poznamenal, že Ježiš miloval Martu, jej sestru Máriu a ich brata Lazára. Vo svojej rozlúčkovej reči s apoštolmi pri Poslednej večeri povie, že nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov. A je to práve táto ochota riskovať svoj život kvôli priateľovi, ktorá v Tomášovi vzbudí rozhodnutie: „Poďme aj my a umrieme s ním.“ Na rozdiel od Petra, ktorý chce aj umrieť za Pána, Tomáš chce umrieť s ním, a stáva sa tak Ježišovým blížencom, dvojčaťom, tým, kto chce byť blízko neho. Je natoľko preniknutý Ježišovým príkladom lásky, že je ochotný znášať s Ježišom rovnaký osud. No Ježiš vie, že jeho cesta sa nekončí smrťou, preto aj Tomáš je iba na začiatku svojej cesty viery i lásky.

Druhý raz ho evanjelium nazýva Dvojčaťom po Ježišovom vzkriesení. Nebol medzi ostatnými apoštolmi – zostal zrejme v zajatí Ježišovej smrti a vzdialil sa tak od spoločenstva, uprostred ktorého stál zrazu vzkriesený Kristus. Prestal byť dvojčaťom bratov a stal sa dvojčaťom Judáša, ktorý zmizol v tme, keď išiel zradiť Ježiša. A je aj dvojčaťom každého, kto odmieta spoločenstvo Cirkvi, lebo chce mať vlastný spôsob viery v Boha. No rovnako je blízky všetkým tým, ktorí sa neuspokoja so svedectvom druhých, túžia po vlastnej skúsenosti so Vzkrieseným.

Veď Tomáš vidí Ježišovo vzkriesené telo, nesúce znaky ukrižovania, z jeho úst sa derie veľmi osobný výkrik viery, jeden z najkrajších v Písme: „Pán môj a Boh môj!“ Stáva sa tak opäť dvojčaťom Ježiša, ktorého cesta sa neskončila smrťou. Smrť nebola Ježišovým koncom, ale prielomom do úplne nového, definitívneho života, a jeho vzkriesenie nebolo senzáciou, ale poslaním do sveta.

Apoštol Tomáš chce byť dvojčaťom aj všetkých nás, ktorí veríme s námahou a radi by sme nahradili svoju vieru jasnou evidenciou, ktorí prežívame permanentné pochybnosti či pokiaľ, ktorým sa zdá, že kráčame v šere či hmle, ak nie priamo v noci, dvojčaťom všetkých nás, ktorí ešte nie sme v celi svojej cesty viery. Slová vzkrieseného Krista: „Pokoj vám!“ sú adresované nám. Dar pokoja, odpustenia, Božieho milosrdenstva je tou silou, ktorá nás má na ceste viery sprevádzať a spraviť aj z nás dvojčatá Krista – autentických svedkov Vzkrieseného.

JÁN VIGLAŠ

Úmysly apoštolátu modlitby

Máj 2011

Všeobecný: Aby tí, ktorí pracujú v masmédiách, vždy rešpektovali pravdu, solidaritu a dôstojnosť každého človeka.

Misijný: Aby Pán daroval Cirkvi v Číne silu zotrvať vo viere, vernosti evanjeliu a jednote.

Úmysel KBS: Aby všetci učiteľia náboženstva – klerici i laici – mali dostatok síl a svetla Ducha Svätého primeranou formou vyučovať náboženstvo v školskej i farskej katechéze.

Usvedčovanie Duchom

„A keď príde on, ukáže svet, čo je hriech...“ (Jn 16, 8).

Keď Duch Svätý usvedčuje človeka, nikdy ho neponižuje. Ak nám však niečo vyčíta Boží nepriateľ, vysmieva sa nám, deptá nás a vedie k malomyseľnosti. Nenávidíme sa a máme pocit, že nie sme ani hodní nazývať sa človekom, nieto ešte Božím dieťaťom. Cítíme sa ako naničhodník a máme tendenciu ukrývať sa pred Bohom a ísť mu z očí, tak ako kedysi prví ľudia. To všetko je príznačné ovocie pôsobenia Božieho nepriateľa, ktorý nás chce uvedomením si svojej biedy odtrhnúť od Boha.

Keď nám Duch Svätý odkrýva pravdu o nás samých, niekedy sa táto pravda ukáže ešte vo väčšej nahote, ale deje sa to pod milosrdným Božím pohľadom. Vždy je tu nádej. Boh, ktorý usvedčuje z hriechu, nezráža človeka do prachu, ale pozdvihuje ho. Ako náhle človek pochopí a vyznáva svoj hriech, prvou Božou starosťou je navrátiť mu jeho dôstojnosť, ako to zaznamenal Lukáš v nádhernom podobenstve o márnoträtom synovi. Syn ani nedopovie svoje vyznanie, a už zažije Otcovo objatie. Takto usvedčuje Duch Svätý.

Vojtěch Kodet „Učenie“

Zbierka pri Božom hrobe bola 444,33 €. Všetkým vyslovujeme srdečné: Pán Boh zaplať

Sväté omše v týždni po 2. Veľkonočnej nedeľi (A)

2.V. pondelok - Slovenská

18.00 Na poďakovanie Panne Márii a Božskému Srdcu Ježišovmu za dožitých 86 rokov

3.V. utorok

18.00 Za + Rudolfa a Margitu Nemcových, dcéru Helenu a rodičov

4.V. streda

18.00 Za + Irenu Hájičkovú a rodičov

5.V. štvrtok

18.00 Na poďakovanie za zdravie a Božiu pomoc pre celú rodinu

6.V. piatok - Prvý piatok

18.00 Za zdravie a Božiu pomoc

7.V. sobota - Fatimská sobota

8.00 Na poďakovanie Božskému Srdcu Ježišovmu a Panne Márii za dožitých 80 rokov a Božiu pomoc

Upratovanie kostola č.d. 388 - 420

8.V. Tretia Veľkonočná nedeľa (A)

8.00 Za + Štefana a Vilmu Slezákových, syna Viliama a manželku

Lektori: Hrdlovičová, Šuplatová

10.00 za farníkov

Lektori: Kuric, Polakovičová

Liturgický kalendár

2.V. pondelok	sv. Atanáz, biskup, učiteľ Cirkvi
3.V. utorok	sv. Filip a Jakub, apoštolí - sviatok
4.V. streda	sv. Forián, mučeník
5.V. štvrtok	sv. Gotthard, biskup
6.V. piatok	sv. Dominik Savio, sv. Ján Sankander, kňaz, mučeník
7.V. sobota	Bl. Gizela

Slovo na dnes

Keď budeme skladať vyúčtovanie z každého slova, čo potom skutky. Musíš byť oveľa opatrnejší.

Rodí sa nám tu nová spiritualita, zakotvená v srdci sveta. Charles de Foucauld musí opustiť kláštor trapistov, aby objavil trpiaci svet, prejavil mu svoju účasť a lásku. Matka Tereza musí odísť z kláštora, kde roky slúžila ako profesorka, aby sa mohla venovať opusteným a chudobným.

Karol píše: Chcem taký kláštor, Ježišu, ako bol tvoj nazaretský dom. Podobný jednému z premnohých domov, ktoré možno vidieť popri cestách tohto sveta. Prijal život modlitby, práce a obety, uskutočňovaný vonku, na uliciach, v prostredí a podmienkach ostatných ľudí.

Či aj kňazi, ak budeme chcieť skutočne nasledovať Krista, či aj my nebudeme musieť opustiť tieto prepychové, veľké a bohaté sídla, aby sme žili naozaj uprostred ľudí, tak isto zanechať remeslo a prijať prácu obyčajného robotníka alebo technika, len pre svedectvo. Poučenie: Kňazstvo nie je a nemôže byť nové remeslo, keď sa stáva remeslom, degraduje sa.

Pastoráciu robíme stále ešte ako milosrdní samaritáni. Tu náplasť na ranu, tam teplé slovo, modlitbička, úsmev, služba, kým Kristus chce, aby sme my, dospelí, robili dospelými ostatných.

Každý kresťan má byť sprostredkovateľom jeho života a posolstva v tomto čase a svete. Jeho záujmy majú byť prvšie ako moje vlastné. Tu nám pribúdajú tisíce a ľudsky je nemožné „nasýtiť ich chlebom“.

My sa striedame, nahrávame si ako puk od mantinelu k mantinelu. Zlepšenie nastane až dospejú a zodpovednosť za spásu svoju a svojich si zoberú do vlastných rúk. Nateraz si zobrali do vlastných nik budúcnosť len tí, čo odišli a zabuchli si za sebou dvere.

„Ja a moje deti už neveríme.“

Nesieme plnosť človeka, ktorá je v Kristovi, a to musia veriaci prijať a žiť.

Žijeme stále z Kristových rezerv. Spoliehame sa ako deti na jeho lásku a zázraky.

Kňaz má byť nositeľom tvorivého nepokoja. Plný Krista. Bez neho si mrzákom, synom smrti. Môžeš spievať a tancovať dennodenne. Si mimo hry, ktorej hovoríme život a je to len otázka času. A kázať musíš vhod i nevhod. Do kultúry sa vstupuje ako do školy.

Dôležité je: Nájsť metódu, ako zapojiť veriacich do spolupráce. Vypracovať im priestor, kde by sa mohli realizovať.

Musíš byť pozorný a citlivý na pôsobenie Ducha Svätého v dejinách tak vlastných, ako aj v dejinách tvojej obce a Cirkvi. Neklásť mu prekážky. Čo nestavia on, všetko sa zrúti. Prekážky, snád' trocha zjednodušené z našej strany, sú neschopnosť správne odpovedať a spolupracovať, neochota ísť stále napred, nechať sa ním viesť a unášať, oslobodiť sa od každého balastu hmoty, práce, seba, tiež neletieť príliš dopredu, ako keby všetko záležalo len odo mňa. Tak ako kvetiny musíš len

pohnojiť, chrániť a zalievať a Boh dáva vzrast, aj my, ľudské duše, dozrievame vo svojom čase a na svojich cestách.

Svoju popularitu by sme nemali kupovať za zradu Božieho slova. Je oveľa ťažšie trápiť sa s ním, aby bolo zrozumiteľné pre nášho človeka, ale len takto prináša spásu.

Aj tí, čo sa robia takí svätí, sú len svätuškári, a keď im dôjde dych, zachraňujú sa ako sa dá. Vernosť Božiemu slovu a Kristovi znamená mať odvahu interpretovať ho a žiť ho v novej dobe. Odvahu podstúpiť námahu, opustiť staré a hľadať a trápiť sa s novým.

Stále počúvam vysvetľovať tú udalosť o uzdravení desiatich malomocných, keď poďakovať sa prišiel iba jeden, len v duchu vďačnosti a nevďačnosti. Mne sa zdá, že Kristus tým chcel poukázať na jedno. Že on robí dobre mnohým, ale jemu verí len málo ľudí. Tu ide skôr o odvahu odkloniť sa od Starého zákona, nerešpektovať jeho predpisy, menej poslúchať inštalácie, ale obrátiť sa tým úprimnejšie na Krista, ktorý jediný nás zachránil.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Radosť z jari

Po Zelenom štvrtku, Veľkom piatku, Bielej sobote a Veľkonočnej nedeli prichádza Veľkonočný pondelok. Tie prvé dni sú vážne až trúchlivé. Na Veľkonočný pondelok sa hovorí nielen o skrytej radosť, ale aj o úplnej ľudskej radosť. S týmto dňom sa spájajú mnohé tradície a obyčaje a ešte aj dnes chodia mnohí mládenci i otcovia so synmi polievať, vyšibať dievčatá. Tieto tradície pôvodne súviseli s príchodom a s oslavou jari.

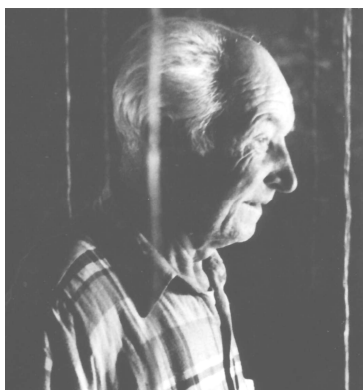
Kresťanstvo dlho malo skôr tú vážnu, trúchlivú podobu. Akoby sa bálo sveta a svetských radosť. Postupne sme ale pochopili, že kresťanstvo nie je nepriateľské svetu, že kresťanstvo nemusí a nesmie odmietat' svet. Kresťanstvo nie je len posolstvo o inom svete. Kresťanstvo je posolstvo o tomto a pre tento svet. Kresťanstvu je osud sveta a osud celkom konkrétneho človeka jeho prvou starosťou, ba možno by sme mohli povedať, až vášňou. Nemusí sa teda báť ani celkom obyčajných radosť, ba ani celkom obyčajných vášní. Na Veľkonočný pondelok si dokonca takéto radosť ciel'avedome pripravujeme. Chystáme zábavy, pohostenia, navštevujeme sa - a nezriedka sa nám pri tom aj darí zabaviť.

Poznám príbeh z jednej početnejšej rodiny, ktorej najmladšie dieťa, ešte ako malé dievčatko, zhromaždilo celú rodinu okolo stola pod zámienukou, že jej chce niečo dôležité povedať. Potom sa na nich pozrelo šibalským pohľadom a povedalo: „Podme sa smiať!“ A oni sa naozaj úprimne a spontánne smiali.

Snád' sa aj nám podarí pri našich stretnutiach prežiť nefalšovanú radosť, úprimný smiech.

Ján Sucháň „Radosť a bolesť“

Malé plány

Pýtal som sa istého starého, vždy usmievavého obyvateľa domova dôchodcov, aký má recept na neustále veselú myseľ.

„Viete, to je tak,“ odpovedal mi s úsmevom, „stále niečo plánujem a teším sa, že sa to podarí.“

„A čo môžete plánovať

tu, v domove dôchodcov?“

„Nič veľké. Len drobnosti. Hneď ráno plánujem, čím prekvapím vrchnú sestru, na obed sa teším na poobedňajšiu kávičku, potom naplánujem, ako budeme s chlapmi hrať mariáš, a večer sa už teším, čo bude zajtra na raňajky...“

Možno sa ten starý muž držal odporúčaní modernej psychológie, ktorá učí, že je dobré urobiť si občas nejakú tú malú radosť a ustavične vymýšľať drobné plány. Človek, ktorý sa nemá na čo tešiť a nemá za čím ísť, zostáva stáť na mieste a pomaly sa ponára do pasivity a depresie.

Ak sa nám nepodarí uskutočniť malý plán, nemusí nás to mrziť. O tom, ako môžu dopadnúť i veľké plány, hovorí nasledujúci príbeh:

Na zadnej palube veľkej a krásnej zaoceánskej lode stojí zamilovaná dvojica.

„Keď doplávame na druhý breh, láska moja, nájdem pre nás oboch prácu, byt a vezmeme sa. Mám s tebou veľké plány.“

„A ja zas urobím všetko pre to, aby si bol so mnou vždy šťastný.“

Pobozkajú sa a odchádzajú do kajuty.

Bolo 15. apríla 1912 a loď, na ktorej sa rozhovor odohral, sa volala Titanic.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina

Stretnutie so vzkrieseným Kristom

Jn 20,19-31

¹⁹V ten istý prvý deň týždňa večer, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi za zavretými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: Pokoj vám! ²⁰Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. ²¹Ježiš im znova povedal: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás. ²²A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého. ²³Tým, ktorým odpustíte hriechy, budú im odpustené, tým, ktorým zadržíte, budú zadržané.

²⁴Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. ²⁵Ostatní učeníci mu teda povedali: Videli sme Pána! Ale on im odpovedal: Pokiaľ neuvidím na

jeho rukách stopy po klincoch, ak nevložím prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.

²⁶Po ôsmich dňoch boli učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Hoci dvere boli zatvorené, Ježiš prišiel, postavil sa do stredu a povedal: Pokoj vám! ²⁷Potom povedal Tomášovi: Daj si sem prst a pozri si moje ruky! Daj sem ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci! ²⁸Tomáš mu odpovedal: Pán môj a Boh môj! ²⁹Ježiš mu povedal: Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevideli, a uverili.

³⁰Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho ďalších znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. ³¹No tieto sú zapísané preto, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene.

Ďalšie čítania: Sk 2,42-47; Ž 118,2-4.13-15.22-24; 1 Pt 1,3-9

ČÍTANIE:

V synoptických evanjeliách, ale aj v Jánovi nájdeme opisy viacerých stretnutí učeníkov so vzkrieseným Kristom. Celá viera Cirkvi sa zakladá na svedectve tých, ktorí stretli Krista živého po tom, čo ho videli umierať na kríži. Apoštol Pavol silne obraňuje Ježišovo fyzické vzkriesenie ako odpoveď na pochybnosti medzi kresťanmi v Korinte (1 Kor 15). Ježišovo zmŕtvychvstanie potvrdilo všetko, čo hovoril a konal. Upevnilo tiež vieru učeníkov v Ježiša ako Božieho Syna.

Tomáš chýba, keď sa Ježiš zjavuje ostatným učeníkom, a nie je ochotný prijať ich svedectvo. Chce vidieť Ježiša sám a dotknúť sa jeho rán. No Ježiš má na pamäti väčšinu kresťanov, ktorí veria v jeho zmŕtvychvstanie vďaka daru viery, svedectvu Božieho slova a jednoduchého svedectva ostatných kresťanov, ktorí denne vyznávajú: „Veríme, že Ježiš zomrel a znovu vstal“.

V tejto stati Ježiš tiež splnomocňuje učeníkov, aby pokračovali v jeho poslaní obnoviť správny vzťah ľudí s Bohom a rozšíriť vládu Božieho kráľovstva na zemi. Hovorí: „Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás“. Hneď po týchto slovách nasleduje dar Ducha Svätého.

Tento úryvok sa končí jasným vyznaním viery. Skutočný život sa dá žiť len skrze vieru v Ježiša.

MEDITÁCIA:

- Stretli ste sa so vzkrieseným Kristom a prijali ste jeho vládu a božstvo? Ako ste dospeli k prijatiu Ježiša ako svojho Pána a Boha?
- Nie je vaša viera len niečo formálne a intelektuálne? Aký vplyv má na váš každodenný život?
- Čo vnímate ako poslanie, ktoré vám Ježiš zveril? Akú úlohu v tom môže zohrávať Duch Svätý?

MODLITBA:

V modlitbe ponúknite Bohu svoj život, zvlášť oblasti, ktoré je pre vás ťažké odovzdať mu ako Pánovi. Počas toho, ako mu budete každú túto oblasť odovzdávať, sa modlite slovami: „Ježiš, Pán môj a Boh môj!“

KONTEMPLÁCIA:

Ježiš v tomto úryvku až trikrát hovorí svojim učeníkom: „Pokoj vám!“ Všetci potrebujeme počuť tieto slová. Boží pokoj ochraňuje naše srdcia a mysle (Flp 4,7). Doprajte si čas, aby ste sa obnovili Božím pokojom.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku